

Курбатова В. Г., студентка,
Факультет транспортних технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

РЕГУЛЮВАННЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ЕКІПАЖІВ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Авіаційна промисловість є одним із пріоритетних напрямів розвитку сучасної української економіки. Україна входить до елітної дев'ятки країн, що мають замкнутий технологічний цикл створення і виробництва авіатехніки. Крім проектування і виробництва пасажирських і транспортних літаків, в Україні є мережа авіаремонтних підприємств, в тому числі і для відновлення бойових літаків і вертольотів.

Кожна людина має право на працю із врегульованим робочим часом і часом відпочинку, проте трапляються випадки, коли вона може працювати надурочно. Згідно з Наказом Міністерства транспорту України «Про затвердження Правил визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України» від 02.04.2002 р. № 219 робочий час – час, протягом якого екіпаж повітряного судна зобов'язаний виконувати роботу, визначену трудовим договором і правилами внутрішнього трудового розпорядку.

Екіпаж повітряного судна (основний екіпаж) – авіаційний персонал, який у встановленому порядку виконує обов'язки з керування та обслуговування повітряного судна при здійсненні польотів.

Зауважимо, що ці Правила були розроблені відповідно до ст. 7 Повітряного кодексу України з врахуванням вимог та стандартів Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).

Робочий час екіпажу включає:

- польотний час;
- передпольотну підготовку;
- час післяпольотної роботи, включаючи час зміни екіпажу;
- час очікування вильоту з незалежних від екіпажу причин в аеропортах, на оперативних точках та в інших місцях в разі ненадання умов для відпочинку;
- час знаходження на різних чергуваннях, у резерві;
- час естафети;

— час, який витрачає екіпаж на аналіз польотів, учбово-тренажерну підготовку, проходження медичного огляду та інші види робіт, що передбачаються правилами внутрішнього трудового розпорядку дня та колективним договором;

— час спеціальних перерв, що надаються між польотами згідно з інструкціями по виконанню робіт залежно від їх виду, з метою запобігання стомлюванню і підтримки надійної працездатності членів екіпажів, але, як правило, не більше однієї години;

— час службового перельоту членів екіпажу як пасажирів для виконання польоту з іншого аеродрому.

Тривалість щоденного (змінного) робочого часу екіпажів повітряних суден, які виконують регулярні та чартерні перевезення, не повинна перевищувати норм, наведених у таблиці:

Початок роботи (в годинах)	Гранично допустимий щоденний робочий час екіпажу (в годинах + години надурочної роботи)
05:00 – 07:00	10
07:00 – 12:00	14
12:00 – 13:00	13
13:00 – 14:00	12
14:00 – 15:00	11
15:00 – 16:00	10
16:00 – 17:00	9
17:00 – 05:00	8

Для пілотів, штурманів, бортінженерів, бортмеханіків, бортрадистів, операторів, бортпровідників тривалість робочого часу встановлюється відповідно до чинного законодавства України про працю, а саме сорок годин на тиждень.

Надурочна робота застосовується лише як виняток і не повинна перевищувати ста двадцяти годин на рік згідно з чинним законодавством України.

У разі затримання рейсу, для його завершення, тривалість щоденного робочого часу може бути збільшена до чотирнадцяти годин незалежно від початку часу роботи, проте така надурочна робота не повинна перевищувати двох разів на місяць.

Також для виконання авіаційних робіт у народному господарстві тривалість робочого часу членів екіпажу встановлюється залежно від виду робіт, складності польоту, класу небезпечності отрутохімікатів і не може перебільшувати десяти годин для одного

пілота у складі екіпажу та дванадцяти годин для двох пілотів в екіпажі [1].

Література

1. Про затвердження Правил визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України: наказ Міністерства транспорту України від 2 квітня 2002 р. № 219 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0390-02>.

УДК 614.23:656.7.071.7(043.2)

Курінна А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Ямненко Т. М., д.ю.н.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕДИЧНОГО КОНТРОЛЮ ЧЛЕНІВ ЕКІПАЖУ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН

Безпека пасажирів та членів екіпажу, які перебувають на борту повітряного судна, особливо під час здійснення польоту, є однією із основних складових загальної безпеки у сфері авіаційної галузі. Тому для безпеки польотів важливе значення має передпольотний та передзмінний медичний огляд всіх членів екіпажу, що включає в себе систему заходів, що направлені на збереження здоров'я, підвищення працездатності і витривалості льотного складу, для успішного виконання задач цивільної авіації і забезпечення безпеки польотів.

Важливу роль відіграє лікар авіаційної компанії, адже у період попередньої підготовки до польоту він повинен: планувати медичне забезпечення наступного польоту; перевірити відповідність планового льотного навантаження, характеру льотного завдання, стану здоров'я і витривалості осіб льотного складу; провести огляд членів екіпажу, які викликають сумнів, щодо стану здоров'я; перевірити якість кисню, його відповідність стандарту; наявність і стан бортової аптечки; санітарно-гігієнічний стан приміщень, де перебуває льотний склад; відповідність одягу району польоту, порі року та погоді. Згідно з посадовою інструкцією саме він буде нести відповідальність за невиконання покладених на нього обов'язків [3].

Варто зазначити, що передпольотний медичний контроль членів екіпажу не проводиться, рішення про допуск до польотів членів екіпажу приймає командир повітряного судна на підставі усного опитування про стан здоров'я, про що робить відмітку у завданні на